

z koła posielskiego:

6) *Krzystoph Radziwił*, Xiąż ua Birżach y Dubinkach, Hetman Polny W. X. L., Marszałek koła Poselskiego.

7) *Jerzy Osolinski* z Tęczyna, Podskarbi Nadworny Koronny, Starosta Pilzneński, Poseł woiewodztwa Sędomirskiego.

8) *Jakub Sobieski*, Krayczy Koronny, Starosta Krosnostawski, Poseł woiewodstwa Ruskiego.

9) *Alexander Trzebinski*, Podkomorzy Lwowski, Poseł ziemie Halickiey.

10) *Adam Lychowski*, Sędzia y Poseł ziemie Halickiey.

11) *Krzystoph Białosor*, Marszałek y Poseł Powiatu Upitskiego.

LXXVIII.

Протестація митрополита и епископовъ униатскихъ, занесенная по поводу рѣшенія православныхъ не соглашаться на проэктированные во время конвокаціоннаго сейма пункты для примиренія церквей православною и униатскою.

1632 г. сент. 4.

До уряду и книгъ винешнихъ кгородскихъ Володимерскихъ, до мене Анѣдрея Мисевскаго, бурграбего староства Володимерского, пришедши очевисто висоце превелебный въ пану Богу его мил. Отець Иосифъ Веляминъ Рудкій, Архиепископъ Метрополитъ Киевскій, Галицкій и всея Руси, и висоце велебный въ пану Богу его милость Отець Иосифъ Мокочья Ваковецкій, Епископъ Володимерскій и Берестейскій, именемъ своимъ и иншихъ ихъ милостей отцовъ епископовъ и всего духовенства реліи кгречкое зъ костеломъ римскимъ зъуниювананаго, явне и выразне освѣдчались и протестовали въ тые слова: ижъ дошла насъ вѣдомость, зъ лявѣдумъ воєводства Волинского на близко прошломъ сеймику луцкомъ

въ року теперешнемъ тысяча шесть сотъ тридцать второмъ, мѣсяца августа, одправованнымъ ухваленаго, ижъ ихъ милости панове обыватели воеводства Волынскаго композиціе, межи нами унитами, а паны неунитами учиненое, не приняли, докладаючи того, ижъ пункта тое композиціи барзо экзацербарунть ихъ мил. Мы нижеименованые особы своимъ и иншихъ именовъ зъ тымся оповѣдаемо, пжъ готовымы были во вѣхъ пунктахъ тое композиціи и пунктомъ, въ ней описанымъ, досыть чинити, которая се сгодне межи нами сторонами, въ реліи крещкой розрозненными, авторитате снерались конвенту съ конвокаціи варшавское блиско прошлое заварла, за вложенемъсе въ то наяснѣйшого кромя его милости шведского Владислава, который целымъ сердцемъ, щире, зычливие и упрейме, зносячи насъ обеде стороне до згоды зобоюной, на кильку сесняхъ працювати рачилъ, взявши до себе сциенте еть консенціенте ексъ сенато еть ордине еквестри (sciente et consentiente ex senato et ordine equestri); ексъ ордине сенаторовъ: его мил. ксендза бискупа Хелмского, канцлера короннаго, его мил. пана воеводу Впяленского, его мил. пана воеводу Сендомірскаго, его мил. пана воеводу Белзкого; ексъ ордине еквестри: княжати его мил. Радзивила, гетмана полнаго Великого Князства Литовского, маршалка кола посельского, его мил. пана Осолинскаго, подчашаго надворнаго короннаго, его мил. пана Собеского, кравчеге короннаго, его мил. пана Тремвинского, подкоморого Лвовского, его мил. пана судью Галицкаго, которые нигиль интентатумъ реликверунть (nihil intentatum reliquerunt) штобы до успокоенія насъ Руси розрозненное належало, переслухавши терпливе правъ, зъ обу сторонъ продукованыхъ, и видячи, же права реліи крещкое, одъ приняты веры хрестіянское Руси наданые, увитомъ служить, а не иншимъ, не хотечи однакъ о томъ децизиі чинити, авторитите суа (auctoritate sua) вымогли то на насъ, же проптеръ бонумъ пацисъ (propter bonum pacis) въ милой отчизнѣ нашей покосьбы панъ Богъ иншіи способъ кгрунтовнѣйшого и векуистого покою межи

нами подаль, на тѣ есмо любе тяжкіе намъ пункта позволили, готови будучи ва всемъ досытѣ чинити имъ. Лечь ихъ мил. панове обыватели воеводства Волынского оныхъ не только не приняли, але менячи быти шкодливыми и барчо экзацербуючими себе, одкинули. Для того и мы, впродѣ уцтпвость повинную отдавши наяснѣйшему королеви его мил. шведскому, видячи его кор. мил. къ народови нашему хуть упреймую до успокоеня розниць нашихъ, тудежъ и ихъ мил. помененымъ ексь утрокве ордине, и унижене пояковавши за тую працу, ихъ мил. поднятую, одзывается до словъ, которыми завираеть скриптъ композициі наше, то есть еслибы братья пановъ неунитовъ, дома позосталые, не припали на пункта, поданные отъ унитовъ, теды панове униты при своихъ правахъ до долное згоды zostawją; ижъ тая композициія до skutku своего nonъ culpa nostra (non culpa nostra), але тыхъ, которые ее не приняли, не приходитъ,—теды мы при правахъ нашихъ яко въ той композициі есть остарезено zostawячи, о целости и ненарушеной трвалости оныхъ осведчаемъсе и просимо, абы тая протестација наша принята и до книгъ записана была, которая за прийатемъ моимъ урядовымъ до книгъ есть записана.

(Книга год. Владимирскаго суда, хранящаяся въ Києв. Централ. Архивъ, подъ № 660—лис. 762—763).

Примъч. Упоминаемый въ помѣщенной протестациі *Laudum woiewodstwa Wołyńskiego* напечатанъ въ 1 т. 2-й части *Архива юго-западной Россіи* подъ № XVII. Здѣсь, между прочимъ, находится слѣдующее постановление волынскаго дворянства: „A iż między exorbitantiami najpierwsza iest, woiewodstwa nasze Ruskie dotykająca, o uspokoieniu religiey Greckiey exorbitantia w Koronie Polskiej, pospołu z narodem Ruskim, incorporowanym у uprzywileowanym, w którym uspokoieniu, iż, miasto poleczenia, Panowie bracia naszymy, ci, którzy mere religiey Greckiey, tey, którą świętey pamięci król Jego Mość zastał, tuentur, barzieszy podanymi od unitów punctami są exacerbaty; tedy my uważywszy, iż та

exorbitantia, nie tylko ich, ale nas wszystkich, narod Rusky, zachodząca y prawa nasze, przy tem naypierwicy stanąć mamy, nie przymując tych punktów podanych, abyś my totaliter tak iako przywilej incorporatiewy wojewodstw Kyiowskiego, Wołyńskiego y Bracławskiedo niesie, uspokoieni byli“...

LXXIX.

Письмо запорожскихъ козаковъ къ польскимъ сенаторамъ, прибывшимъ на избирательный сеймъ, съ просьбою о возстановленіи нарушенныхъ правъ православной религии и подтвержденіи козацкихъ привилегій.

1632 г. сент. 4.

Oświeczeni, Przewielebni w Chrystusie, Jasnie Wielmożni a nam miłościwi Panowie Senatorowie.

Wierność poddaństwa y naniższe posługi nasze miłościwym łaskom Wielmożności waszey P. P. naszym miłościwym naipilney oddaiemy.

Byliśmy tey nadzieie, że W. M. Jasnie Wielmożni, a nasi miłościwy P. P., pomniąc z prodkow naszych na odważne tak za ś. pamięci zeszyłych ich mościow królów polskich y teraz świeżo zmarłego króla J. M., Pana naszego miłościwego, usługi nasze na roznych expeditiach oddawane, niewyliczając każdy z Wielmożności waszych, P. P. nacznych miłościwych, wiadomy iest, w prozbach naszych przez poslow na przeszley convocatiewy wnoszonych do W. M. ucha nakłoniwszy, czymkolwiek pociesniejszym obdarzyć raczyli. Więc, iako widziam, w nadzieiey swey iesteśmy omyleni. A to przed wszystkie czasy ze wszyskim narodem naszym ruskim, iaka się krzywda stała w Beligiey naszej Greckiey, za żywota s. pamięci Króla J. M. zmarłego, ustawiczne o pokoy iey y po smierci K. I. M. u Wielmożności Wasz., naszych miłościwych panow, zebralismy y zebrzemy, nie mogliśmy tak szczęśliwego czasu otrzymać, żeby przy swododach y wolnościach przez królów ich mościow urzewileiowanych y poprzysiężonych